

ఓం

11-10-6

శ్రీ రామమ్.

10.171

సుజాన బోధాత్మకము.

ఇయ్యది

ఏలూరు వాస్తవ్యులును

ఆర్య వైకుంఠసునూ

పసుమర్తి రామయ్యగారి

పుత్రుడు

పసుమర్తి పురుషోత్తమునిచే

రచియింపబడి ప్రచురింపబడినది.

ఏలూరు :

రాజా ముద్రాక్షరకాల.

కల. 1917-18.

౨౦

శ్రీరాము.

సుజ్ఞాన బోధామృతము.

ఇది

హేలాపుర వాస్తవ్యుడగు

పసుమర్తి పురుషోత్తమునిచే

రచించి ప్రచురింపబడినది.

రామా ముద్రాక్షరశాల, ఏలూరు.

౧౯౨౧.

శ్రీరామస్వరాయః.

చ. తెలుగున జ్ఞానసత్తములు
తేటగ వ్రాసిన బ్రహ్మతత్వముం
దెలిపెడు గ్రంథముల్ చదివి
తెల్వి గడించి సుబుద్ధికాలియై
వలసెను పూరుజోత్తముఁ
పెద్దల దీవెనగోరి పాత్తముం
దొలుతగ వ్రాసెగావ విబుధుల్
గుణముల్ గ్రహియింపబ్రార్థితల్.

వలూరు, } ఇట్లు,
20—7—1921. } కలువలపల్లి రంగనాథకాశ్రీ.

ఓం.

విజ్ఞాపన.

సహోదరులారా !

అల్పజ్ఞానంబున పెద్దలవలన అప్పుడప్పుడు
వి. సంకెనుచుచు నే నెరింగిన కొన్ని విషయం
బులు నామనంబున నందఱ కొనజాలక వెల్లడించు
నుత్సాహంబున కొన్ని విషయములను గూర్చి
యీపుస్తకము నచ్చొత్తించి ప్రచురించినాడను.
గాఁ యిదికల గొప్పగ నెంచి లిఖించినదిగాను.
గాన చదువరుల యీ గ్రంథమును, నన్నిను,
గొప్పగ నెంచుకొనక యిందున్న విషయములను
మాత్రము గొప్పగ నెంచి, చక్కగ జదివి,
నిక్కము గురుతించి, మిక్కిలి మక్కువతో
ఆచరణలోకి తీసుకొని రాగలందులకయి నవిన
యంబుగ ప్రాధికారముచున్నాడను. ఇట్లు,

పసుమర్తి పురుషోత్తముడు, ఏలూరు.

ఓం.

శ్రీరామమ్.

శ్రీమదఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనామకుం
దును, అండపిండ బ్రహ్మాండంబెల్ల నిండియుండు
వాడును, అఖండసచ్చిదానంద స్వరూపుడును,
ఆదిమధ్యాంతరహితుండును, నిరాకార నిరంజన
స్వరూపుడును, అనంతకోటి రూపములచే
ప్రకాశించువాడును, శతకోటి నామములచే
పిలువంబువాడును, అగు భగవంతుని కృపచే
గల్గిన యీ ప్రపంచంబునక గల అనంతకోటి
జీవరాసులలోను మిగుల మత్తమమయినది
మానవజన్మ. అట్టి మానవజన్మనెత్తి మఱము
కాలమాలయు విషయసుఖములయందు, అంభా
బాల్యమునందు ఆటలయందును, యౌవనమందు

ప్రీతియందును, ముదిమియందు ధన, ధాన్య,
 బుధు, మిత్ర, పుత్రులయందునుంచి, కామ,
 క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యంబు
 లకు లోనై కలమంతయు వృథాజేయుచు
 భగవంతుని మరచి విషయసుఖంబులు స్థిరంబు
 యొంది విషయలోలరమయి, ధనధాన్యములు
 నశి చినపుడును, పుత్ర, మిత్ర, కళత్రాదులు
 దూరమయినపుడును, శరీరము రోగముల పాల
 యైనపుడును, భగవంతుని జ్ఞప్తికిదెచ్చుకొని
 రక్షకా రక్షించుమని తలంచుచుంటిమి గని
 సర్వవా సర్వేశ్వరుని తలంచుటలేదు. ఇట్లుం
 డుట మానుష, ధర్మముగాదు, ముక్తికి మార్గ
 మునుగాదు, ధనమదంబుజేరెను, బలగర్వంబుచే
 రను, గర్వించుటలేదుగాని యిట్లుండట యంత

యు యోచించి చూచిన దుఃఖభాజనము. కర్మ
 ప్రాప్తము, పాపహేతుప్రలయమును. గాన
 మాయలోమూనింగి నిద్రించుచున్న ఓ మానవ
 సముదాయములారా ! మాయను ఆవలకు
 ద్రోచి నిద్రనుండి మేల్కొంచి మనకు అన్ని
 విధముల సుఖ సంతోషంబులు గల్గియున్న
 పూడే యిది యంతయు సర్వేశ్వరుని దయయని
 తలంచి అనుదినము క్రతి నిమేషమునందును శ్రీ
 సచ్చిదానంద స్వరూపు మనంబున ఘనంబుగ
 చిత్తశుద్ధితో దలంచుచుండువలెను. అట్లున్నచో
 సర్వేశ్వరుండు సర్వదా గాపాపచునే కష్టములు
 గానీయక యవసానకాలమున తోడ్పడి ముక్తి
 మార్గమును చూపించి తుదకు తన సాన్నిధ్యము
 నకేగ్గుకొనును ఇట్లు గాంచుచు నుచు

బున యగ్ని చల్లాద్భుటకు జలంబున కియి
 నూతులు త్రవ్వటకు ప్రయత్నముచేసి త్రవ్విన
 యానూతులనీయమోతయుపయోగమొ యెన్న
 దును దైవచింతనలేని మానవుడు అవసానకాల
 మున భగవంతుని గూర్చి తా నంత తపించి
 నను కూలియిచ్చి కలుపురచేత తపింపజేయించి
 నను అంతే యుపయోగమని యెరింగి అజ్ఞాన
 మును వీడి, సుజ్ఞానమును బా. సర్వదా సర్వే
 శ్వరుని దయకు లోతుల మును యెల్లవేళల
 యందు నా పరాత్పరుని భక్తి నున బున వీడిక
 మనమరిభవించుచూ పంపించుచున్న విషయ
 సుఖంబు లన్నియు కిలలోగన్న విషయమాల
 వంటివని తలంచి భగవద్భక్తియే స్థిరంబునయెంచి
 ముపంబెల భ కిమయంబుగాపించి మన మానవ

జన్మ సార్థకమగు ప్రయత్నములు జేయుచు,
 విడుచు, జెప్పుచు, జేయుచుచు పొటుపడ వలె
 ను. అప్పుడు మన మెత్తినది మానవజన్మయని
 తలంచుటకు ఇక్కరక్షకుండగు ఇగవంతునిఁ
 కూడ అమితౌఘ దము గల్గి సవారిక్కించును.

ఇత్తియే ఆధారము.

ఇత్తిలేని మానవుడు ద్విపాదఃకుతే.

శ్రీ. శ్రీ శ్రీ.

౧౧

ఓ

శ్రీరామమ్.

సర్వాంతర్యామి యయిన సర్వేశ్వరుడు
సర్వ జీవులయందును సమాన దయ గలవాడు
తన ఇక్తులను రక్షించి దుష్టులను శిక్షించును.
ఇక్తుల కోరికలను కడుగుతో నెరవేర్చు పర
మపావనమూర్తి అట్టి జగద్రక్షకుని సర్వదా
మానశ్శుద్ధిగా ప్రార్థన జేయుచు, దైవ సహాయ
ము నేరేక్షించి ఇహమందు సుఖమును పర
మందు మోక్షమును పొందవలెను.

సర్వం శ్రీ.

ఓం

శ్రీరామమ్.

మానస-ప్రార్థన.

రక్షకా, జగద్రక్షకా, పరాత్పరా, అప
ద్వ్యాంధవా, దయాంబోనిధీ, ఈశ్వరా, జగదీ
శ్వరా, నిరాకారనిరంజన స్వయాహ !

నీచే గల్పింపబడిన యీ నా యాప్రపంచమున నీయొక్క నృప్తిచే జననమొందు నెకల
జీవరాసులయందును మిగుల సుత్రమ మయిన
నూనెపజన్మయందు నన్ను పుట్టించివా నాని
నేక మాత్రము జ్ఞానసూక్ష్మజనయి అజ్ఞానమను
అంధకారమన మునింగి ఈదలాయించు దుస్సం

గత్యమచే జ్ఞానమార్గమును తెలుసుకొనజాలక,
 కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యంబులకులోనయి చిన్ననాటచుండియు మిగుల
 పాపకార్యములు చేయుచు, అసత్యములు
 పలుకుచు, అహంకారమును పెంచుకొనుచు,
 మిగుల అపదల పాలగుచు, కడు దిగులొందుచు,
 సాధుసాంగత్యమును జేయక, మీ దివ్యనామ
 పంకీర్తనలు వినక, పుణ్యస్థలములను గవక,
 యీ మాయలోబడి జ్ఞానమునకు దారిగనలేక
 మిగుల దిగులొందుచుంటిని గాన దీనులను
 రక్షించి కృపజూతు ఓ జగద్రక్షుకా నాయకుడు
 మిగుల పాత్స్యముంచి వన్ను మీ ఇత్తులలో
 సంకొకనిగా నెంచుకొని నవిదివరకు గావించిన
 పాపకార్యములను త్యజించి, నన్ను రక్షించి,

నా రత్నాలను తమియించి, యిటుపయిని నా
మనస్సు పాపకార్యముల దరి కేర నీయక,
నుస్సంగత్యమునందు విరక్తి గల్గించి, నన్ను
ధన్యుని జేయుము జేవా ! మహానుభావా ! నీ
వివ్యవామము నా మనంబున నెల్లవేళలయూ
దును స్మరిండులాగున అనుగ్రహించి, సత్సా-
గత్యమునందు బుద్ధి గల్పించి, శక్తిమార్గముల
యందు ఆశపుట్టించి, అనాధలయందు అభిమా-
నము గల్గించి, జ్ఞానులయెవల వినయముగల్గించి,
ఆ సత్యమునందు అసహ్యము గల్గించి, నాజీవిత
కాలమంతయు నాబుద్ధి యీ మార్గమునఁ జే-
సి రలకుండ జేసి, అనుక్షణము నేఁ జేయు ప్రతి
పక్షి ముందు నీ పాదారవింద భ్యానము నా
జెందమున నెడఁబాయకుండులాగున నాకు బుద్ధి

గల్గించి యా బుద్ధి చెదరకుండ చిన్ని వరంబు
 నచ్చి నన్ను భన్తుని తేయ నవినయంబుగ ప్రార్థిం
 చుచూ నాష్టాంగదండ ప్రణామంబులాచరించు
 చుంటిని పరమేశ్వరా రక్షించుము పరాత్పరా
 దయజూతుము సర్వేశ్వరా శరణంటిని కరుణిం
 చుము కరుణించుము శ్రీ శ్రీ శ్రీ.

౬.

శ్రీరామమ్

౧ విచారణచేయుము.

విచారణలేని మానవులకు సర్వవిషయములు లాభములువలె గావించును. విచారణవలన గాని అందుండు లాభములు, నష్టములు గావించుచు గాని విచారణయనునది ఏ భ్రావణరమయియున్నది. నిత్యము విచారణకే మును అందు మంచి విషయములనుబూసి, దుష్కృత్యములను మాని, జ్ఞానమును సంపాదించవలయును.

౨ నద్విద్య నార్జించుము.

పెండిబుగరు నాణ్యములకన్న విద్యాధనము అధికము. విద్యాధనము పదులు దొంగిలించుటకు వీలుకాదు. ఇతరులకొసంగిన మరింత పెరుగుకది. సభలయందు పూజ పబకునది. జ్ఞాన బలమునెచ్చును. పెండిబుగరులను నిర్లక్ష్యముగ సాధించునది. పెండిబుగరులు ఆశపుట్టించును, అహం గల్గించును, తోడులకులన భీతిపెంచుచును, అన్యాయమును త్రోవచూపును. మోహమును వృద్ధిజేయును, తుదకు పశించును, అవలదులు మోసంగును, గాన విద్యాధనము భువంబుగ నెచి శ్రమపడి విద్యయను కాశ్వత ధనమును సంపాదించవలయును.

౩ జ్ఞానరత్నమును సంపాదించుము.

జ్ఞానమనునది స్వయంప్రకాశము. జ్ఞానము శిరోభూషణమువంటిది. సూర్యుని రాకచే నిద్ర బోవు కటికచీకటి బోయి మెలకువగల పగలు వచ్చునట్లు జ్ఞానమువలన పాపములు నశించి, పుణ్యము చేకూరును. అంధకారమయిన జీకటిలో దీపము సహాయకారియై యెట్లుమార్గము బాపునో, అట్లేజ్ఞానము అజ్ఞానమునుబాధి ముక్తికి మార్గము బాధి సర్వదా రక్షించికాపాడును.

౪ అజ్ఞానమును విడువము.

అజ్ఞానము అంధకారమునంటిది. చీటి, కాజమార్గములు అనేకములుండగా, పెదమార్గమున బెట్టి ముంద్లకంచెలగోనో, నూతులలోనో, గోతులగోనో, పడ్డదోసి అనేకకష్టములు గల్గించును అట్లే అజ్ఞానము అనేకకష్టములు గల్గించి తుదకు పరకమునకు మార్గము సులువుగ జూపును. గాన సుజ్ఞానమేను దీపమును ప్రకాశించఁజేసి అజ్ఞానమును అంధకారమును నశింపఁజేసి పరమార్థముకొరకు పరుగెత్తవలయును.

౫ దేవుని మఱవవద్దు.

మనలను పుట్టింది అనేకవిధములఁ గాపాడి రక్షించువాడు దేవుడు. దేవునిదయ లేనిది మనము యేమియు నొపేర్చుకాలము. గాన అట్టి దేవుని మఱవక సదాచిత్తశుద్ధిగలిగి మనమున బ్రాజించుచు ఆయన దయకు పాత్రులము ఇహ పరమఖులుల నంద ప్రయత్నించుము చేయుచు మన మనుభవించుచున్న విషయములన్నియు ఆకాశ్వరములని యెంచి దేవుడే శాశ్వతమని మదినుంచి సర్వదా సర్వకారణకర్తయగు దేవుని భ్యాసించుచు వనలెను.

౮ సత్యమువిడువవద్దు.

సత్యమునునది నిత్యమునునకు అన్నివిషయములలోను మిగుల సహాయకారియై కాపాడుచుండును. సత్యము శిరోభూషణమువంటిది. సత్యమువంటిరక్షకత్వము మరియొకటిలేదు. అనేకకష్టముల పాలుయిన్నను సత్యము తుదకు ముఖముల చేకూర్చి ఆనందసాగరంబున నోలలాడించును గాన సత్యమును వదలక జాగ్రత్తగా గాపాడు కొనవలెను.

౬ అసత్యము పలుకవద్దు.

అసత్యము పిశాచమువంటిది. పిశాచము పట్టినవారికి మతి పోయినట్లుగా అసత్యములు పల్కిన పిదప మతిపోయి విచారము చేశూరి తలిదండ్రులకు దూరులయి పుత్తులకు శత్రులయి, మిత్రులకు విరోధులయి, సరకప్రాప్తులయి, అన్నివిధముల భ్రష్టులయి చెడునును. గాన అసత్యమను పిశాచమును సత్యమను మౌత్ర బలముచే దూరముగ వారదోలవలయును.

౧౦ పరకాంతలను తల్లులని యెంచుము.

పరకాంతలను జూచి శ్రమించుట పాపము.
శ్రమించి రమించుట పరికమము. గాన అట్టి పాప
కార్యములులేని అర్థాంగిచే వ్యర్థుడవలెను
కానక తదకు సరికూపమునఁ బడక పరకాంత
లను గాఁచినంతనే మూర్ఖభావమువలెనంది నను
స్కరించి సద్గుణకాలిపై పరకాంతలను గోరు
కనుప్రాములకు బుద్ధిగఱచి సర్వదా సర్వేశ్వర
ధ్యానము సలుపువలెను.

౧౧ పరధనంబును తృణంబుగ నెంచుము.

పరధనంబున కాశించినచో దనధనంబు
నశించునుగాని పరధనంబు చేకూరదు. ముఖము
మాత్రము చేకూరును. యెవరికి యెంత ప్రాప్తి
అంతే నిలిచియుండును. అత్యాశవలన అనందము
నశించును. గాన పరధనాపేక్షను దరితరనీయుక
యున్న దానితోనే తృప్తితె దుచు న్యాయమార్గం
బున అధిక ధనంబాఱ్ఱిపుచు సదాసంతోషించు
చుండవలెను.

౧౨ ధనవినియోగము జేయుము

ధనసూక్ష్మించి సద్వినియోగమైన పనులకు సదామనశ్శుద్ధితో ఖర్చుపెట్టవలెను. గాని ధర్మముజేసినచో తరిగిపోవునని తలంచి తాను దినక పరులకు పెట్టక బాగ్రత్తగదాచి వృద్ధిపరచు గోరువారు యెంత ధనవంతులయినను దరిద్రుల కన్న దరిద్రులే అనబడుదురు గాన శ్రమపడి యాక్ష్మించిన ధనము ఆనందముతో తమజీవితకాలములోనే పగోపకారమునకై అనేక దానధర్మములు జేయవలెను.

౧౩ వెలకాంతలఁ గూడకుము.

వెలకాంతలు ధనములాగుటకయి మోహము పుట్టించి ధనవంతులను దర్శింపజేయుదును. నిరోగులను గోగులుగ జేయుదురు. అత్తలకు దూరము జేయుదురు దుఃఖము కలిగింతురు. తుదకు నరకకూపమునకు దారిజూపుదురు. గాన అట్టి నీచతాపేయతా దుఃఖ నిందలకు పుట్టి నిండ్లగు వారకాంతలపాండు కలనైనను మనంబున దలంపక కులకాంతిని సంతసించుచు సర్వదా సర్వేశ్వరుని వ్రధింపజూడవలెను.

౧౪ కులకాంతను దూటకుము.

కులకాంతయనునది అర్ధాంగి. మనకష్టసుఖములకు మిగుల సహాయకారిణి. ముక్తికాంతను గనుగొనటకు మార్గముజూపు శక్తి కలిగి. అన్ని విషయములయందును మిగుల సహాయకారిణి. కులకాంతను దుఃఖంబు లేని పురుషునకు నుఖంబు లేదు. అన్నివిధముల దుఃఖము లే నాటిల్లుచుండును. మోక్షమార్గంబును గనుగొనజాలను. గాన అర్ధాంగియగు కులకాంతను సర్వవిధముల సంతసపరచి సదా సర్వేశ్వరభ్యానము సలుపవలయును.

౧౫ ఆనందమును వదలకుము.

సన్మార్గములయిన సంశోషము సర్వవిషయములకును బలము నిచ్చును. సంశోషముచేయెట్టి గట్టి పనినైనను నులువుగ నాధింపవచ్చును. సంశోషములేని మనుజుడు రోగప్రీడితుడయి తేజోవిహీనుడయి యుండును. గాన చిత్తశుద్ధిశో ఆనందమును సంపాదించి సదా శ్రీహరి పాదారవింద భక్తిసల్పుచు ముక్తిం గనుటకు శక్తి పంచనలేకుండ పాటు పడవలెను.

౧౬ చింతను చేరనియ్యకుము.

చింతయునువది పెనుభూతము వంటిది. ఈ చింతయును భూతమువకు మందు మంత్రములు లేవు. అగ్ని వృతజెందిన వారినే దహింప జేయును గాని చింత సజీవులనే దహింప జేయును. గాన చింతయును మహాభూతమును సంతసమును మహామంత్రమును మోసస్సున నిడు కొని చింతను జేరనియ్యక సదా సంతోషముతో శ్రీహరి కరుణకు పాత్రులము యుండవలెను.

౧౭ ఆశను పెంచకుము.

ఆశయనుదాని పొదివు లెక్కించుటకు శక్యముగాదు. ఆశకు మేర లేదు. ఆశను పెంచుకొనుట దుఃఖమునకు హేతువు. నుఖమిను మంతయయినను లేదు. ఆశగలవాడు యెంతధనాభ్యుదయినను ధనహీనుడేయగును. అధికాశవలన మోక్షభంగముగల్గును. గాన ఆశను పెంచుకొనక తృప్తిని పెంచుకొనుచు ధర్మమేజయమనుదానిని మనస్సున నుంచుకొని సదాధర్మము నాచరించు చుండుము.

౧౮ సత్సహవాసము జేయుము.

సత్సాంగత్యము వలన సద్విషయములు గాననగును అందువలన సద్విషయములు జేయ నగును. అవల భక్తి, జ్ఞాన, వైరాగ్యములు సిద్ధించును. అవి ఆచరించిన ముక్తి మార్గంబుగాన నగును. గాన సజ్జన సహవాసముకొనుట పాటు పడి సత్సాంగత్యమును సంపాదించి చిరకీర్తి వార్జించి మోక్ష ప్రాప్తిని జెందవలయును.

౧౯ సతీసుతులు స్థిరంబని యెంచకుము.

అలుబిడ్డలు లోకసంబాధమయిన ఆపులే
గాని, అవత్కాలమున రక్షించువాడు గారు.
ప్రేమచోర్పున వెంటవచ్చువారును గారు. మృతు
లయినవారిని గడియైనను యింటనుంచువారును
గారు. అట్టి అశాశ్వతంబయిన అలుబిడ్డలు మొద
లగువారి యెడల నిశ్చలమోహమును మోచు
కొనక సదా గావడి అవత్కాలమున రక్షించి
అంత్యమున మోక్షంబిచ్చు శ్రీ సద్బిదానంద
స్వరూపుని సర్వదాభజించుచు వరసౌఖ్యముక
రయి పాటు కడవలెను.

౨౦ కాలము వృథా చేయకుము.

కాలమును ప్రాణమునకన్న అత్యధికముగ జూడవలెను. అనపానకాలమున ప్రాణమును దైవభక్తిచేతనో, యోగలబ్ధుచేతనో, అనుభవ సేవచేతనో కాష్ఠమువలెలు అపవచ్చును. యెట్టి ప్రాణతుల్యమయిన వస్తువు పోయినను తిరిగి సంపాదించ వచ్చును. గాని పోయిన కాలమును తిరిగి తేజాలము గాన ఎట్టికాలమును వ్యర్థముగా పోషయ్యక అతిజాగ్రత్తగలిగి సదా భగవద్భక్తిగలిగి కరోపకారమునకయి పాటు పడము.

౨౧ అనుమానమును మనంబున నుంచ కుము.

అనుమానము పెనుభూతము వంటిది. యే
వ్యాధివైవది మందుగలదు గాని అనుమానము
అను మనోవ్యాధి మందులేదు. గాన బట్టి అను
మానమును మనంబున నుంచుకొనక అను
మానము గలిగినప్పుడే పరులవలన ఆ యను
మానమును నిర్మూలము చేసుకొని నిర్మూలమన
స్మృగలవాడవయి మోక్షము సిద్ధించినా లేదా
యను యనుమానముతో సదా పరమేశ్వర
హృదయము చిత్తమున నల్పుచుండుము.

౨౨ వరనింద చేయకుము.

వరులనునిందించుట పాపమనకుమార్గము మనక నేక సిద్ధలుండి యూచును. మనతత్వలను మన మెరుంగజూడము. మాంద్య మన తత్వలను మనము లెక్కించినచో వరులతత్వలు గాన్పించవు. తత్వజేయువారు పాపపాపులయ్యెదరు. అట్టిపాపుల తత్వలనుయెంచి నిందించుట ఆ పాపమలను పంతుకొనుటయే గాన వరనింద జేయక సదా సతత్వలను దిద్దుకొనుచు తత్వలు జేయువారలను నిర్మలస్థలంబునకు తీసుకువెళ్ళి విషయపూర్వకమయిన బోధచేసి మంచిమార్గమునకు తీసుకొని రాక్షయత్నములు నల్పుము.

౨౩ ఆత్మస్తుతి జేయవలదు.

ఆత్మస్తుతి యనగా తన్నుఁదాపొగడుకొనుట
 ఆందువలన ప్రజాద్యేషి వగుచువు. నీవు తేయు
 పని మిగుల మంచిదయినను ఆత్మస్తుతి వలన
 ఫలములేకపోవును. గాన నీవుతేయు ప్రతిమంచి
 పనియు లోకప్రఖ్యాతికి అర్హించక దైవధర్మతో
 పరస్పరమునై గుర్తుముగానే తేయుచుండ
 వలయును.

౨౪ విద్యాదానము జేయుము.

ఒక్కొక్కరి నీవు విద్యగఱపించినచో
ఆ యొక్కొక్కరు వేర్వేరుగా పెక్కుమందికి
జేన్పచుందురు. అందుమూలమున అనేకమందికి
అనేకలాభములు గల్గును. ఆలాభములకును
ఆవిద్యాపితకులకును సహాయకారివి నీవేయగు
దువు. గాన విద్యాదానమును జేయుము. విద్య
వలన అనేకలాభములు గలిగి తుదకు దైవభక్తి
నిమగ్నము నులువుగ లభించును. గాన విద్యా
దానమునకు వినుదీయకుము.

౨౫ ధన గర్వమునుంచకుము.

ధనముగలదని గర్వించవలదు. ధనమునకు మనమును మనకుధనమును శాశ్వతములుగావు గాన అస్థిరమైన తమవునకు అశాశ్వతమైన ధనము చిక్కి ధనాధ్యుడుగా నున్నయప్పుడే తన జీవితకాలములోనే పకోపకారమునకై ఖర్చుపెట్టుచు పరులను సంతోషపెట్టుడు తాను సంతోషించుచు మానుషధర్మమును గాపాడుకొనుచు నుజనవిధేయుడనై ధన గర్వమునుచెంత జేరనియ్యక కాపాడుకొనుము.

౨ నిన్నెవరయిన నిందించిన నీవు శాంతింపుము.

ఇతరులు నిన్ను నిందించునపుడు అందుకు బదులు నీవును నిందించినచో నుభయమును సరియయిన సందాపత్రులే యగుదురు. గాన ఆ కాలమున నీవు శాంతించి నమ్మిదిమిదను నిన్ను నిందించుటకు కారణమరిసినచో సిగ్గుపడి తన తప్పునకు తానే నిందించుకొని శిక్షించుకొనును. పరులు నిందించుటకు తగిన విషయములు నా శ్రమ నీయందు నుండుకొనక మంచివిషయములను వార్జించుచు కాపాడుకొనుచుండవలయును.

౨౭ వేళ నత్తికమించి భుజింపవలదు.

సరియైన కాలమునకు భుజింపకున్నచో మనలోనుండు జీవాత్మ ఆకలికి సహించలేక రక్త మాంస మల మూత్రములను వేళకు భుజించి వేయును. అందువలన మనకు వ్యాధులు గలిగి బాధలు పడుదుము. అదియును గాక జీవాత్మను ఆకలిచే బాధపెట్టి అపాకమును కట్టుకొనెదముగాన ఆకలియైనప్పుడే సకాలమునకు భుజించి శరీరమును గాపాడుకొని సర్వదా నీ యాకలి యెట్టిదో పులు యాకలియైనట్టిదేయని యెరింగి కలిగినదానిలోనే బీదలగు జనుల ఆకలినిదీర్చు చుండవలెను.

౨౫ మితిమీరి భుజింపవలదు.

ప్రమాదలేక లభించినదనియు, దుదిగా నున్నది యనియు, ప్రేమించి మితిఁ తిక్రమించి భుజించినచో అది సరియైనను జీర్ణముగాక జీర్ణ కోశమునకు బలహీనము గలిగి గర్భమున నిలచి జాస్తియైన పదార్థముచెడి రక్తమును పాను చేసి బలహీనము గల్గించి వ్యాధులపాలు జేయును గాన మామూలు పదార్థములనే క్రమముగా భుజించి దేహసుఖమును నార్జించుము.

౨ దేహపరిశ్రమ జేయుము.

దేహపరిశ్రమ ప్రాతఃకాలమున సహజేయ
వలయును. అందువలన రక్తము సరిగా పారుదల
అగుచు గ్రోతరక్తము పట్టుచు నరములకు బల
ముగల్గి శరీరము మిగుల పటుత్వము గలదియై
మిగుల శాంతి గలిగియుండి భుజించిన పదార్థము
లను వెంటనే జీర్ణశక్తికి దెచ్చును. వ్యాధులను
దిరికి జేరనియ్యక గాపాడును పరుల సహాయము
లేకనే యేపనినైనను నులువుగ స్వయముగ
జేయగలశక్తి గలుగును. ఆయుర్వృద్ధి గలుగును
గాని దేహపరిశ్రమను తప్పుకొనినది నమును
అచరించు చుండివలెను.

౩౦ ప్రాతఃకాలస్నాన మాచరింపుము.

అన్నింటియందుకన్న నీటియందు బలము అధికము. అట్టి అధిక బలముగల నదియందుగాని చెరువు నందుగాని, నూతుల యందుగాని, అను దినము నూర్యోదయమునకు ముందు స్నాన మాచరించవలయును. అందువలన శరీరమునందు గల ములుల యంతయు నదలి అనీటిలోనున్న మంచి బలము మనలో ప్రవేశించి దేహబలము శరీరకాంతిని, గల్గించి తుదిగావింతును. స్నానము జేయునప్పుడు యేకదృష్టితో పరులతో ప్రసంగించక యీ నీటిలోని బలము వాలోజేరి వాకు ముఖము గలుగుగాక యని దీక్షతో 15 నిమిషములు మాత్రము స్నానము జేయవలయును.

౩౧ దృష్టిని నిలకడచేయవలెను.

దృష్టి నిలకడలేని మనుజుడు యెంత ప్రయత్నముజేసి యెంత ధనము ఖర్చుపెట్టి యేమనిని చేయబూనినను ఆపనిసాంతము గా నేరదు. గాని స్వాంతమునకు నూత్రము పూర్తిగా చిరచేకూరును. గాన నీవు ఏదయిన పనిచేయవలచినపుడు పూర్తిగా యోచించి దృష్టి నానిపైనిలిపి కార్యదీక్ష వహించినచో అదియెంతటి పనియైనను నులుపుగా సాధ్యమగును.

౩౨ ఛానలేని విద్య నభ్యసింపవలదు.

నీవుచేయు పనియందుగాని నీవుచేయుంచు పనియందుగాని నీకుపూర్తియైన నమ్మిక అభిమానము, ఛక్తి, స్థిరముగా నుంటేనే చేయవలయునుగాని పనుల మెప్పుకొరకును, అర్థస్థులికొరకును, ధనముగలదెంచును, చేయుట, చేయించుటవలన యేమియును ప్రయోజనములేదు. ఛానలేకుండా కూర్చుని కథవినుచు వధను గురించి విచారించుచున్నవానికి కథ సారస్యము యేమి విశదమగునుగాన యే పనియందుగాని ఛానను పూర్తిగానుంచి చేయుచుండవలెను.

౩౩ స్థిరమయినదానిని తెలిసికొని
అట్టిదానికయి పాటుపడవలెను.

సర్వ కారణకర్తయు, సర్వసాక్షియు, అవి
మద్యాంత రహితుండును, అగుమాత్రగవానుని
యనుగ్రహ సంకల్పముచే కల్పింపబడిన యీ
లోకంబంతయుఁ బక్కరాత్రిజరుగు సవీర శృం
గార, హస్త, దుఃఖ, సంహా'ష, విస్మయము
లనుతేర్చి కడువేడుకగా జూపించు నాటకము
మనకెట్లా, అట్లే యీ ప్రపంచమును నొకనాటక
రంగస్థలంబుగ జేసి అందు సకల చరాచరంబు
లను గల్పించి, తద్వారా అనేక శృంగారము

లకు నిర్మించి, అందు కష్టములుములను, కుఱు
 పుంశోషములను, శృంగార వికారములను
 ఆకార నిరాకారములను, లాభ సష్టములను,
 దయాసర్దయలను, మొదలగు అనేకవిషయములు
 లను మానవ, పశు, పక్షి, క్రిమి, కీటకములను
 పరావిధములయిన వృక్షజాతులను, వివిధనదు
 లను, ఘోరభయంకరమగు వనంజులును, లెక్క
 లేని మహాపర్వతములను, గల్పించి మనచే లోక
 వాటక మూడింతుచు జూచుచున్న యావగార్ప
 దుని మామూలోకము గాని మరియొకటికాదు.
 ఈలోకవాటకము నూడ లోకాంతమున ముగి
 యును. యిందు స్థిరమయిన దేదీయను గాన్పిం
 చును. ఇందు సర, నుతులు, హేతులు, బంధం

పులు, భృత్యులు, ధనధాన్యములుగల్గి సుందర
 భవనములందు అమిత మోహపర వశులయి
 కన్నుమిన్ను గానక అతివిశాలమగు అమితానం
 దముతో యిదియంతయు స్థిరంబని యెంచుచు
 శ్రీలోలురయి మిడత దీక్షమున కాశించుచు
 దంబున. విషయనుభంబుల కాశించుచుదురు.
 ఇందు యెంచినూచిన యేదియస్థిరంబుగాదు.
 జననజనకులు నశితురు. భార్యబిడ్డలు నశిం
 తురు. మనము నశించెదము. నశించువారు నశిం
 చుచునే యుందురు. జనన మొందువారు జనన
 మొందుచునే యుందురు. ఒకరికొకరుసంబంధమే
 లేదు. ధనము మింగలివాని అద్దమువలె పలు
 చోట్లు తిరుగుచు ఒకరిని మోహపరవశునిగా

జేయును. ఒకరినిజేరి సంఠసంప జేయును. ఒకరి
 పద్దనుండి జారిపోయి దుఃఖతులుగా జేయును.
 విశ్వర్యమున నోలలాడించును. దారిద్ర్యమున
 ముంచి లేల్పుచుండును. నూదర భవనములు
 నేడు మనవిగాను శేపు కరుణవిగాను మారు
 చుండును. యిందేదియును మనకంటప్ర. మనమెట
 రావు. యీలోకమున స్థిరమయిన దేదియును
 లేదు. లేదు. లేదు. అట్టి అస్థిరమయిన లోక
 వాంఛకు తెంచుకొని లోకహితమయిన కార్మ
 ములను జేయుచు పుట్టుచు, జచ్చుచు నుండుటే
 గాని తన్నువా లేకునుకొనుట మాత్రములేదు.
 మాయావ్రతమున మహానిద్రలో మునింగి
 మౌరకాలము జనులమయి యుండుము గాన

తన్నుఁ దా తెలుసుకొను విషయము మానవులకు
 అవసరమయిన విషయము గాన ప్రప్రథమమున
 తన్నుఁదా తెలుసుకొని తాను జేయవలసినకృత్య
 ముల నెరిగినచో స్థిరంబయిన వస్తువులను కను
 గొని శక్యమగును. అట్లు తనవిధి తానాచరించి
 నచో మాయనువిడచి జ్ఞానప్రకాశము యీ
 లోకమంతయు కల్లయని యెరింగి అస్థిరమంతయు
 జశించినను అవల స్థిరముగ ప్రకాశించుచు చల
 నములేక నిలిదియుండు పరమాత్మ ప్రకాశము
 గాన వగును. అప్పుడు తదేక నిష్ఠాగరిష్ఠుడయి
 భగవద్భక్తియే స్థిరంబని నమ్మియున్న వానికి
 పురాణపురుషుడైన యాధగవంతుడు ప్రసన్ను
 డయి తనసాన్నిధ్యమున జేర్చుకొనును. గాన

Dongre's Balamrit.

—:0:—

ఈ బాలామృతము వంటి బిడ్డలకు అమృ
తమువంటిది. పాలను త్వరలో తీర్లముచేసి శరీర
మునకు బలమును గాంచిని యిచ్చును.

పసుమర్తి పురుషోత్తము,

మద్దల వెంకటసుబ్బారావు,

బట్టల హతు,

ఏ లూరు.

—

“Glaxo.”

“గ్లాక్సో” పాలు చంటిబిడ్డలకు చాలా
పువ్వుయోగకరమయినవి. ఈ పాలు చనుబాలలో
సమానమయిన గుణమును, బలమును యిచ్చును.
చనుబాలకు యేవిషయమునం దైనను యెంత
మాత్రము దీసిపోవు. బహుశా దొరకెడి అన్ని
రకముల పోషకాలలో యివి మిక్కిలి శ్రేష్ఠమయి
నవి. అనేకమంది యీ పాలను పయోగించి
వాటిలాభమును బొందుచున్నారు. వకవారి ఉప
యోగించి చూచిన వాటిగుణము తెలియగలదు.

పిమ్మట గ్లాక్సో పురుషోత్తము,

మద్దుల వెంకటసుబ్బారావు,

బట్టల పావు,

ఏలూరు.

10378

